

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83-177

PODUREDNIŠTVO:

34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija . . . Lir 8.000

Letna inozemstvo . . . » 13.000

Letna inozemstvo, USA dol. 15

Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXIX. - Štev. 44 (1477)

Gorica - četrtek, 10. novembra 1977 - Trst

Posamezna številka Lir 200

Prva poslanica novoimenovanega tržaškega škofa msgr. Bellomija

Na dan sv. Justa, 3. novembra, je apostolski administrator msgr. Peter Cocolin pri slovesni sv. maši prebral prvo poslanico novoimenovanega tržaškega škofa msgr. Lorenza Bellomija, namenjeno tržaški Cerkvi. V njej je rečeno:

Praznovanje sv. Justa, zavetnika tržaške Cerkve, mi daje prvo posebno priložnost, da vzpostavim stik z vami. Odkar sem zvedel z gotovostjo, da mi je Gospod namenil Trst kot moje novo delovno področje, bi je v meni srce od radostnega hrepenenja, da se z vami čimprej srečam, vas spoznam vsakega posebej in vam podarim svoje življenje.

Ce je Cerkev javljanje Jezusa Kristusa in njegova raztegnitev na vsakega človeka, varuhinja in delilka odrešenja, je pa škof v polni in izključni meri v službi tega poslanstva: je glasnik vere, oskrbnik milosti in namestnik ter poverjenik Kristusa, da vodi zaupano mu Cerkev z nasveti, prepričevanjem in vzgledom.

Prihajam, dragi bratje in sestre, k vam v Kristusovem imenu; prihajam vam oznanjati njegov evangelij; hočem vas spomniti, da nas Kristus ljubi in da nam istočasno ukazuje, da se ljubimo med seboj kot nas je on ljubil; da je Sv. Duh ljubezen Boga Očeta, razlita v naša srca in da je gotovost spoznanja, da smo po besedah sv. Janeza »prešli iz smrti v življenje, ker ljubimo svoje brate«.

Te čudovite resnice veljajo najprej za mene samega, da po njih oblikujem svoje srce in se jih oklenem v polni meri, v vne- ni in skladnosti z ravnanjem. Toda škof ni nikdar škof za samega sebe. Je bil izvoljen za vas in poslan k vam.

Zato vas pozivam: obnovimo skupaj vero v božjo Cerkev na Tržaškem, občudujmo in uživajmo brezštevne božje darove — milost, karizme, službe in opravila. Z ubogljivo zvestobo se jim odprimo in jih sprejmemo.

Moje srce duhovnika in škofa hoče biti zvest odmev božjega Srca. In ko vas objemam, zaenkrat le iz daljave in samo pismo, pa želim, da se seznanite z razsežnostmi moje ljubezni do vas.

Ta objema spoštovanja vrednega škofa msgr. Antona Santina, občudovanja vrednega in velikodušnega msgr. Petra Cocolina, predrage sbrate v duhovništvu, redovnike in redovnice, gojence škofijskega semenišča, vsakega vernika, posebno še tiste, ki delujejo v raznih apostolskih gibanjih, skupinah in združenjih. Moja čustva ljubezni se nadalje usmerjajo do drugih krščanskih skupnosti, do judovske skupnosti in še do drugih verskih skupin, ki živijo v Trstu in tržaški škofiji. Moja čustva veljajo tudi tistim, ki ne verujejo. Nanje gledam z očmi Kristusa, ki pozna darove vsakega človeka in je prišel zato rešiti vsakogar, ki se je izgubil. Vsakdo, ki ga bom srečal, bo zame moj bližnji, ki ga bom ljubil brez ozira na starost, družbeno pripadnost, jezik ali raso.

Opirajoč se na podobo Dobrega pastirja teži vaš novi škof za enim ciljem: služiti vam do kraja, živeti za vas brez pridržkov, iskati vašo srečo bolj kot lastno življenje. Zato obljubljam, da bom posebej ljubil najmanjše in revne, tiste ki trpijo in jokajo, tiste ki posebej potrebujejo prijateljske besede, dejanja dobrote ter opore v osamljenosti in obupu. Smatral bom za oddliko, da obiskujem kraje trpljenja, bolnišnice, domove za stare ljudi, sirote in od družbe zapuščene, tiste, ki so brez hiše, brez službe in življa.

Ob vsem tem pa prosim verno občestvo, da mi proži roko v oporo, da nudimo skupno v tržaški škofiji kot Kristusova Cerkev pričevanje »civilizacije ljubezni«. Izrabljam to priložnost tudi za spoštljiv in iskren pozdrav javnim oblastem z željo, da bi v medsebojni avtonomiji znali skupno delati za javni blagor.

Združeni z vami kličem na tržaško mesto in na tržaško škofijo blagoslov miru in sloge, zdravja in dela, duhovne in materialne rasti prebivalstva. Po blaženih rokah nebeske Matere, Kraljice Cerkve in Kra-

ljice src ter na priprošnjo našega zaščitnika mučenca sv. Justa naj pride do mene in do vas milost dosledne in nezlomljive vere, ki naj dozori v ljubezen brez meja, oznanja Kristusa, doseže vsakega človeka po resnici in milosti, pomaga k pristnemu razvoju človeške osebnosti in njenega dostojanstva v času in večnosti.

SPREMNA BESEDA MSGR. COCOLINA

Potem ko je apostolski administrator msgr. Peter Cocolin prebral poslanico novoimenovanega tržaškega škofa, je s svoje strani dodal:

Ko sem vam naznanil imenovanje novega škofa, sem omenil besede oglejskega škofa sv. Hromacija, da »naj se pastir veseli svoje črede in čreda svojega pastirja«. V teh besedah je povzeto tisto, kar označuje življenje Cerkve in odnose med njenimi člani.

V kolikor sem mogel spoznati tržaško škofijo, moram reči, da na tej poti Trstu ne manjka težav, ki jih povzročajo razni dejavniki, toda obstajajo tudi mnogi pripomočki, ki lahko premostijo sedanji občutljivi položaj.

Glavna skrb mora ostati spreobrniti se k evangeliju. V tem ni prostora za konservativnost, ki ovira koncilsko obnovo. Božji Duh, ki je v nas, dela vse novo. Cerkev mora biti pozorna na njegov glas, sprejeti njegove navdihe in po njih oblikovati svoje življenje.

Pod obnovitvenim vplivom božjega Duha se je tržaška Cerkev odločila za zborovanje, ki naj bo soočenje kristjanov, da pride do uresničenja evangelizacije in človekovega napredka. Novi škof, ki je bil o tej zamisli obveščen, v polni meri z njo soglaša.

Sedaj, ko z vami obhajam sv. Evharistijo v čast sv. Justa, se želim potem, ko sem končal svoje poslanstvo, od vas posloviti. V trenutku, ko se trgam proč od skupnosti, ki sem jo v teku dveh let počasi začel spoznavati in ljubiti, je moja duša pretresena. Odnosam s seboj podobo Trsta, kjer Cerkev, čeprav trpeča, živi in je občutljiva za človečanske in krščanske vrednote. Bil sem z njene strani deležen mnogo razumevanja, solidarnosti in izrazov naklonjenosti. Ko odhajam, želim izraziti tri želje:

1. da se išče resnično bratstvo, čeprav so člani tržaške Cerkve različni po svoji etnični pripadnosti, kulturi in družbenem položaju;
2. naj evangelijska ljubezen vodi srečanja med različni verskimi skupnostmi;
3. naj postane razgovor s svetom vedno bolj odprt, da bo prišlo do medsebojnega razumevanja ob globokih problemih človeštva.

Naj Gospod razlije na tržaško Cerkev luč svoje resnice, tolažbo svoje navzočnosti in gotovost svoje pomoči! Moj očetovski blagoslov pa naj pride na vas vse, posebno na najbolj oddaljene in najbolj pomoči potrebne.

POZDRAV KOPRSKEMU ŠKOFU

Msgr. Cocolin je skupaj z msgr. Bellomijem, ko sta se sestala na škofijskem sedežu v Gorici, poslal novemu koprskemu škofu dr. Janezu Jenku sledeči telegram:

Ko se je del prebivalstva iz škofij Gorice in Trsta združil v eni Cerkvi pod vodstvom novega pastirja, želimo novi Cerkvi evangelijsko življenjsko moč in da bo hodi po poti nezlomljive vere z našima Cerkvama za prihod Gospodovega kraljestva. Z bratskimi pozdravi!

■ Na prošnjo sv. očeta so izraelske oblasti pomilostile melkitskega škofa msgr. Hilariona Capuccija, ki je bil leta 1974 zaradi tihotapljenja orožja za palestinske gverilce obsojen v Jeruzalemu na 12 let zapor. Obsojeni škof se je v ječi večkrat zatekel h gladovni stavki, zato so ga po prihodu v Rim takoj premestili v bolnišnico.

Moskovski „koncil“ in evrokomunizem

»Če ne bi bilo bedakov, bi bili pametni večkrat v zadregi.« Tako je nekoč zapisal vojvoda La Rochefoucauld. Omenjena maksima lahko velja tako za zasebno kot tudi za javno problematiko. Marsikdaj bi brez nespametnih gest modro zadržanje res ne izstopalo, vsaj ne v vidni obliki. Tudi politične napake, če ne že bedarije, so mnogo- krat vzrok reliefnega poudarka resnice.

Gornje besede in izrek finega francoskega aristokrata 17. stoletja lahko obrnemo na zadnje dogodke, ki so se odvijali v Moskvi ob praznovanju šestdesetletnice sovjetske revolucije. Ne mislimo se tu spuščati v kako analizo tega velikega zgodovinskega mejnika, ki je spremenil lice ne le Rusiji, pač pa tudi Evropi in svetu. Zgodovina — prej pa še vsakdanje izkustvo — sta že v marsičem podčrtali nekatere sončne, na žalost pa še bolj senčne strani boljševiške revolucije in sistema komunističnega enopartijskega sistema, ki ga je nato Sovjetska zveza po Leninu s Stalinom začela nasilno uvažati v druge dežele in ga nato še pod Hruščevom s tanki in pod Brežnjevom z vojaškim posegom držav Varšavskega pakta drži pri živjenju. Tu se bomo le zaustavili ob proslavi te šestdesetletnice v Moskvi in odjeku, posebej zaradi nekaterih nespametnih političnih incidentov, ki ga je le-ta imela zlasti na zahodne komunistične partije — z eno besedo na »evrokomunizem«.

Pri tem moramo le na kratko povzeti nekaj politične kronike zadnjih dni. V Moskvi so šestdesetletnico proslavili z vsem sijajem. Spominsko zasedanje komunistične partije Sovjetske zveze se je začelo z nastopom Leonida Brežnjeva, prvega tajnika CK in predsednika prezidija vrhovnega sovjeta ZSSR, torej karizmatičnega vo-

ditelja komunističnega sveta. Na tem slavlju so bili prisotni seveda vsi partijski šefi vzhodnoevropskih držav, nekaj vodilnih predstavnikov zahodnih partij in drugi. Jugoslovansko komunistično delegacijo je vodil član predsedstva SFRJ in ZKJ Vladimir Bakarić, medtem ko je maršal Tito — kot predsednik Zveze komunistov Jugoslavije — napisal spominski članek za moskovsko »Pravdo«. Liturgiji je bilo torej v veliki meri zadoščeno...

BERLINGUER ZA PLURALIZEM IN SVOBODO

Čeprav ta naslov sicer ne jamči za vsebino, ki jo omenjena samostalnika imata v resnično demokratskem sistemu, moramo le priznati, da je glavni tajnik PCI Enrico Berlinguer na tem moskovskem spominskem zasedanju poudaril nekaj misli, ki so vsaj kot take v skladu z zahtevami zahodnega demokratičnega sveta. Obenem pa se uvrščajo v niz izvajanj, ki jih je šef PCI npr. zelo značilno podčrtal v znanem pismu škofu Bettazziju. Berlinguer je v svojem šestminutnem govoru na kremeljski tribuni med drugim izjavil, da se zavzema za tak socialistični sistem, ki naj zagovarja in ohrani temeljne svoboščine človeka. To so politična, verska in miselna svoboda. Berlinguer se je nadalje zavzel za nadaljevanje dialoga med komunisti in kristjani ter v tem zabeležil značilnosti italijanske poti v socializem.

Odmev Berlinguerjeve besede v veliki kremeljski dvorani ni bil posebno topel. Gotovo kremeljski mogotci in njihovi oprede v vzhodnih državah ne morejo imeti posluha za podobna izvajanja. To so tudi v svojih intervencijah podčrtali razni govorniki, med njimi sam Brežnjev ter poudarili edino zveličavno pot proletarskega inter-

nacionalizma, diktature proletariata in nepovezanost s to ali ono kapitalistično ali meščansko politično oz. idejno silo.

Berlinguer se je kasneje tudi srečal z Brežnjevom in uradno poročilo govori o odkritem in pristrčnem sestanku. Podoba je torej, da je Berlinguerjev nauk sicer moskovskim voditeljem neljub, ne želijo pa ustvarjati večjih težav eni izmed največjih komunističnih partij na zahodu, poleg tega še partiji, ki je delno že blizu oblasti in ji mnogi obetajo še večji pristop v vladno sfero.

CARILLO PRISILJEN K MOLKU

Vse drugače pa je bilo z drugim najvidnejšim predstavnikom evrokomunizma, tajnikom španske komunistične partije. Santiago Carillo je prišel v Moskvo na čelu kvalificirane delegacije in je tudi kot tajnik PCI nameraval nastopiti na zborovanju samem. Zadnji trenutek pa so odgovorni nastop onemogočili, najprej s pretezo, da ni bilo mogoče do časa preskrbeti uradnega prevoda. Carillo sam je seveda takoj razumel situacijo in kmalu nato pobral kovčke ter se vrnil na Zahod.

Eden izmed članov delegacije španske partije, pesnik Alberti, bi bil moral nastopiti na neki prireditvi Zveze sovjetskih književnikov. Sam pa je nastop odpovedal rekoč: »Če vodja delegacije ne sme govoriti, tudi njegov spremljevalec ne bo recital poezij!«

Preprečitev Carillovega nastopa je vzbudila v svetovni javnosti veliko polemiko. Sam Carillo je jasno izrazil svoje razočaranje nad tem dogodkom, ki je še enkrat pokazal nedemokratično podobo SZ. Sovjeti so potem hoteli to nekoliko popraviti, a brez uspeha. Urednik »Pravde« Afanasjev je recimo zapisal, da Carillo ni mogel govoriti, ker je prišel prepozno...

Vse to nam daje misliti. Komunizem se po šestdesetih letih revolucije ni sploh v ničemer spremenil. Totalitarizem je ostal osnova marksistične ideologije. Zato je težko verjeti, da bi morda kaka Berlinguerjeva dobra vera znala vzpostaviti socializem »s človeškim obrazom«. Kdo nam to zagotovi?

Pri tem nam zgovorno odgovarja vodilni italijanski komunist G. Amendola, ki je v intervjuju za znan milanski dnevnik zapisal nekaj za nas opozorilnih besed. Tako pravi med drugim, ko odgovarja na vprašanje o povezavi med PCI in Moskvo:

»Z Moskvo, pa tudi s Hanojem, Kubo in komunisti, ki se borijo vsepovsod nas veže ista soudeležba na veliki svetovni izkušnji, skupna volja za oblikovanje obstoja v miru in napredku.«

Na vprašanje o iskrenosti italijanske komunistične partije je Amendola še pristavil:

»Nihče ne more jamčiti za našo lojalnost. Iskreni in poštene nas bodo sodili po naših dejanjih. Ne morem zahtevati, da bi nas vsi sodili po tem, kar obljublamo, da bomo naredili.«

Te izjave so lahko rahlo vznemirljive. Kako naj samo vskladimo z Moskvo skupno voljo (ki je danes samo totalitarno pojmovanje vlade in oblasti) za oblikovanje novega sveta in izpovedi demokracije iz Berlinguerjevih ust? Amendola nam tega ne obrazloži. Verjetno ga tudi evrokomunizem v vseh svojih komponentah ne bo znal — ali zmogel!

Novi osnutek italijanskega konkordata

■ Objavljen je bil novi osnutek konkordata med Cerkvijo in italijansko državo. Imel naj bi 14 členov. V bodoče bodo vse vere v Italiji enakopravne, vendar, ker so katoličani v Italiji v večini, je potrebna posebna ureditev odnosov med Cerkvijo in državo. Katoliški verouk bo ostal neobvezen predmet v šolah, šolske oblasti pa bodo morale izrecno vprašati starše, če želijo verouk za svoje otroke. Cerkvene kulturne in dobrodelne ustanove bodo še naprej deležne davčnih olajšav. Komunisti so osnutek pohvalili, socialisti in republikanci izrekli nekatere pomisleke, v celoti pa ga je zavrglo gibanje »kristjanov za socializem«, češ da Cerkev in država nimata kaj se dogovarjati, ker morata biti v vsem ločeni.

■ V starosti 73 let je umrl znani demokratski politik Giorgio La Pira. Bil je goreč in iskren kristjan, frančiškansko ubožen, neutrujen borec za mir in pobudnik nekaterih svojih akcij, ki so ga proslavile po vsem svetu. Tako je leta 1959 govoril pred vrhovnim svetom v Moskvi, potem ko je šel moliti na grob sv. Sergeja v Zagorsku, leta 1965 pa se je tajno srečal s Hočiminhom v Hanoju. Po zadnji svetovni vojni je bil trikrat izvoljen za florentinskega župana, leta 1976 pa je bil v Firencah izvoljen za senatorja, a je raje izbral mesto poslanca. Zaradi smrti La Pire je predsednik senata Fanfani predčasno zaključil svoj obisk v Jugoslaviji in se vrnil domov.

■ Vedno novi demokratski politiki postajajo žrtev atentatov, ki si jih prilaščajo »rdeče brigade«. Zadnja taka žrtev je bil v Rimu 39-letni Publio Fiori, deželni poslanec za Lazio. Zadelo ga je kar deset krogel: v

noge, trebuh in prsi. Kljub številnim ranam je njegovo zdravstveno stanje zadovoljivo. Je pa ta novi atentat vzbudil veliko nezadovoljstvo v vrstah KD. Številni njeni poslanci obtožujejo notranjega ministra Cossiga, da se izogiba svojim odgovornostim, Cossiga pa odgovarja, da noče napraviti iz Italije policijsko državo. Primer tolpe Baader-Meinhof v Zah. Nemčiji naj bi bil za Cossigo dokaz, da terorizma ni mogoče izkoreniniti samo s policijskimi ukrepi.

Strahotno bogoskrunstvo

V noči od 27. na 28. oktober je prišlo do nezaslišanega bogoskrunstva v župnijski cerkvi v Arco (prov. Trento). Neznanci so se dali zapreti v svetišče, kjer so potem pokazali vse svoje sovraštvo do božjega.

Najprej so se spravili na obe zakristiji, kjer so razbili vso opremo, svete posode in druge bogoslužne predmete, liturgična oblačila so pa raztrgali. Nato so prišli na vrsto oltarji v cerkvi, kipi, podobe, klopi. S težkim kovinskim batom so odprli tabernakelj, raztresli hostije po tleh in nato nanje urinirali. Našli so tudi nekaj posod z relikvijami, ki so jih tudi onečastili.

Priče smo sovraštva, ki mu lahko rečemo satansko. Le kdor veruje v Boga in ga obenem sovraži, je zmoten te vrste hudobije. Se pred nekaj časa bi take vrste dogodke razburkal vse javno mnenje. Sedaj pa so šla sredstva javnega obveščanja brezbržno mimo tega bogoskrunstva. Družba, ki na take pojave ne reagira več, je padla v svoji kulturnosti na najnižjo stopnjo in samo, priča, da je blizu lastnega razkroja.

Stanko Žerjal

SRCE SRCU GOVORI ...

To simpatično geslo na vabilu, ki sem ga bil — enako kot drugi iz mojega »indikata« — poleti prejel, me je vnelo, da sem se odločil ob koncu septembra za dolgo pot v južne kraje na mednarodni shod ali simpozij, namenjen neki posebni, usihajoči tematiki.

Le kak razgovor bo to? Srce srcu govori med ženinom in nevesto, med materjo in sinom, med intimnimi prijatelji... Napovedani mednarodni shod je obljubljal in dejansko tudi imel razgovor med srci na mnogo višji ravni, na človeški in nadčloveški.

Ko sem se pozibaval na dirajočem vlatku skozi hladno noč, mi je branje simpozijskega programa potisnilo misli nazaj na droben družinski dogodek iz moje zgodnje mladosti. Kmalu po razsulu avstroogrske monarhije so moji starši po čisto poštenu poti prišli v posest razkošnega zlatega okvirja, ki je poprej v nekem javnem poslopiju obdajal barvani portret Njegovga apostolskega kraljevskega in cesarskega veličanstva avstrijskega vladarja — najprej Franca Jožefa in na koncu Karla. V ta okvir so razpeli veliko barvano podobo Srca Jezusovega in jo namestili na častno mesto v hiši, ko je mladi duhovnik v moji rojstni fari uvedel posvetitev družin Srcu Jezusovemu.

Ta spomin me je prijetno ogreval med vso dolgo in zaradi hlipajočega štrajka večkrat moteno vožnjo od Trsta do Pompeje. Cilj moje poti je bil namreč mednarodni duhovniški »convegno« — recimo torej shod ali simpozij ali sestanek — o ljudski pobožnosti češčenja Srca Jezusovega v dneh 22. do 27. septembra. Shod je priredila mednarodna duhovniška Marijina zveza.

Ko je ta imel leta 1974 svoj lastni mednarodni sestanek v Paray-le-Monialu (Francija), kjer je izvor te ljudske pobožnosti, se je rodila pobuda, naj bi ista organizacija priredila kdaj mednarodni sestanek za teološko in pastoralno preučevanje Srca Jezusovega in za poživitev njegovega češčenja. To se je letos izvršilo pri svetišču Kraljice sv. rožnega venca v Pompejih.

Zlepa bi ne mogli najti primernejšega kraja. Pompeji niso kakršenkoli božjepotni, romarski kraj. Tu imate zraven cvetočega, smehljajočega se mesteca okrog veličastne bazilike (miniatura kopija Svetega Petra v Rimu) in razkošnega visoko v nebo kipečega stolpa tudi stare rimske, paganske Pompeje v ruševinah, ki po dolgotrajnih izkopavanjih razgaljene molče oznanjajo svojo kruto smrt iz leta 79 po Kristusu.

Druga značilnost romarskega centra v Novih Pompejih so domovi — morda edinstveni na svetu — za najbolj zapuščene otroke ki so — otroci jetnikov, kriminalcev — in v teh domovih z izbrano delikatnostjo nameščeni in združeni z navadnimi sirotami. Svetišče in te človekoljubne ustanove so sad krščansko čutečega srca svetniškega moža Bartola Longo.

Tu smo se torej zbrali z vseh vetrov sveta, iz 46 narodnosti, iz vseh celin razen iz Avstralije, različnih polti, iz različnih cerkvenih stanov: navadnih duhovnikov — redovnih in škofijskih —, monsignorjev, škofov in nadškofov in kardinalov, župnijskih dušnih pastirjev in specializiranih pastoralnih operaterjev (teoloških profesorjev, asistentov, kurialnih delavcev, katechetov, spiritualov itd.), nekaj kvalificiranih laičnih osebnosti obojega spola ter precej izbranih izobraženih redovnic, vendar pa bi bilo med tremi stotinami zgolj mašnikov vseh stopenj želeti večji odstotek zastopnikov splošnega župnijskega dušnega pastirstva. In med vsemi udeleženci skupaj je daleč prevladovala srednja in visoka starost; mladi rod duhovnikov se je skrajno malo odzval vabilu.

Poklicni visoki teologi pa so bili namesto ignorirani v pripravah, »da ne bi prinesli kake zmede« v našo zbranost in ubranost. Saj je imel shod predvsem pastoralni značaj in namen. Pa tudi brez teh in takih učenjakov so bila predavanja teološko zelo kvalitetna in zlasti globoko zasidrana v bibliji.

V petnajstih dolgih in skrbno pripravljenih predavanjih smo z užitkom poslušali sledeča témata: Srce Jezusovo in cerkveni poklici, SJ in ljudska pobožnost, SJ in cerkveno učiteljstvo, SJ — srečanje z ljudmi, SJ in človeško blagostanje, kateheza Srca Jezusovega v rožnem vencu, SJ in socialna pravičnost, SJ in naši vsakdanji krhli, SJ in družina, SJ in zveličanje, SJ in mladina, SJ v bolesti in radosti, SJ in duhovniško življenje.

V petih poljudnejših pridigah med sv. mašo je bil govor (brez prevajanja) o pravih pobožnostih pred Scem Jezusovim, o SJ in sv. Duhu, o SJ in Materi božji, o SJ in Evharistiji, o SJ in Cerkvi.

Ob dveh večernih adoracijah v cerkvi je bila ena pridiga posvečena svetemu očetu v zvezi z njegovo osemdesetletnico, v drugi pa je kardinal Felici govoril latinsko, francosko, špansko in italijansko, naj Srce Jezusovo postane srce sveta.

Vsi predavatelji — razen enega — in pridigarji so bili le škofje in kardinali, za pridige le italijanski, za predavanja pa Italijani, Španci (pravilneje rečeno: iz kastiljske jezikovne skupnosti), Francozi, Nemci, Anglosaksonci, en pristni zamorec, en Hrvat (Franič), en Holanec.

Vsak dan so bile v programu tudi diskusije po ločenih jezikovnih skupinah in njihovih zaključki v splošni skupščini. Zraven glavnih predavanj je bila dana možnost tudi za izredne šestminutne prispevke, posege, dodatke prostovoljcev.

Skupaj s predavanji je bila vsak dan skupna recitacija hvalnic in večernic iz brevirja. Opoldne vsak dan pa koncebracija v Marijinem svetišču: dvajset ali trideset ali še več škofov in kardinalov okrog oltarja in stopetdeset in več navadnih mašnikov v belih haljah v ladji s skupno recitacijo, petjem, s skupno posvetitvijo kruha in vina in s skupnim evharističnim obedom. Pozno zvečer po večerji skupni rožni venec ali skupna adoracija.

Program je bil torej precej natrpan in predavanja so bila dolga od 60 do celo 70 minut. Predsedujoči neapelski kardinal Ursi, neutrujen, neizčrpan pa izredno optimistično ubrani mož je imel skoraj pri vsakem predavanju, pred njim ali po njem, še in še kaj povedati — in ko je imel lastno predavanje po programu, je govoril poldrugo uro.

Pri glavnih skupščinah v lepi in zelo funkcionalni dvorani kakor tudi v študijskih sobanah in v cerkvi pri pridigah so nam govorniki odkrivali in razgrinjali — da rabim besede apostola Pavla iz pisma Efežanom — »veličastvo in bogastvo božje milosti, ki nam jo je Bog podaril v izobilju«, in posredovali so nam — spet po sv. Pavlu — »modrost in razodetje, in našim srcem razsvetljevali oči, da bi mogli razumeti, kakšna je širokost in dolgost in visočina in globočina vse presegajoče ljubezni Kristusove, da bi se v naših, recimo v vseh človeških srcih — naselil Kristus«, tisti Kristus, ki si je pustil prebosti lastno srce za nas in po zasebnem in od Cerkve uradno sprejetem razodetju v Paray le Monial-u hotel, naj — kot semantična bitja, ki so nam znamenja potrebna, — gledamo v Njegovem srcu žareče ognjišče ljubezni, in naj Ga prav s to in tako ljudsko pobožnostjo častimo »v teh poslednjih časih« — kakor govori sv. Mariji Marjeti Alacoque za ves svet.

Da! Prav v teh poslednjih časih oporečništva, racionalizma ter iracionalizma, materializma, odpadništva, napuha.

(Drugič naprej)

Moje razmišljanje o našem duhovniku

Nismo v posesti popolne resnice, da bi mogli reči, tako je in nič drugače, kajti ob vsaki krizi nastopa več dejavnikov in kdo nam jamči, da smo mi laiki storili vse, da bi naši duhovniki imeli pri svojem delu več odziva, več sodelovanja? Vendar, v odgovor g. Jakominu na njegov članek z dne 6. oktobra, nekaj skromnih misli.

Kje so tisti zlati časi, ko smo poslušali g. Ukmarja! Tam je bila ne samo njegova teološka kompetenca, ampak tudi njegova osebnostna, psihološka pripravljenost. Duhovnik nam govori ne samo z besedami, ki jih bere ali se jih je naučil, temveč z vso svojo osebnostjo, glasom, mimiko, duševnostjo nam pričuje o tem, česar je njegovo srce polno. Od duhovnika, ki je postavljen na svetilnik, pričakujemo vzpodbude, zagona, oživljalnega prepričanja, da to, kar nam oznanja, tudi njega v globini prežinja. Duhovnik, ki je ves prežarjen od tega, kar uči, pričuje za resničnost in uspešnost božje besede. Kolikokrat se znajdemo pred svojo prazno dušo, a zgodi se nam, da odhajamo prav tako prazni ob poslušanju kakega govornika. Kako naj se kdo navduši za duhovniški stan, če ga nima kdo navdušiti!

Neednost med duhovniškimi vrstami, na žalost, ni nobena skrivnost. Nekoliko bratskega zaupanja bi pa že moralo biti med njimi, da v vsej ponižnosti, drug drugemu priznajo svoje pomisleke v eno ali drugo smer. Izajaja pravi: »Če lačnemu izkažeš srčno usmiljenje ter nasitiš potrto dušo, bo zasijala v temi tvoja luč in tvoja tema bo kakor poldan!« Saj tudi duhovnik ni izvzet od čisto človeških potreb kot je

Pismo iz Argentine

Piše vam preprosta, nešolana stara mama. K pisanju me je spodbudil članek v Katoliškem glasu »Slovenska pesem med rojaki v Milanu« od 26. maja letos. V njej je govora tudi o slovenskih služkinjah, ki so si v Milanu služile svoj kruh.

Jaz sem ena izmed njih, zato me je članek zelo pretresel in privabil solze na postarani obraz. Ganjena sem pa tudi zato, da se je vendar nekdo spomnil tistih ubogih deklet, ki so šla v tujino ne toliko zaradi službe, temveč da bi pomagala svojim družinam doma.

Bile smo malo manj kot sužnje. Tudi psovke »ščava« smo bile večkrat deležne. Gospodarji so od nas dosti zahtevali, malo plačali in nas slabo hranili. Uveljavile smo se lahko samo s svojo pridnostjo in poštenostjo.

Komaj 14-letna sem prišla v Milan in ostala tam do 1938, ko sem šla s svojim gospodarjem (bil je v diplomatski službi) v Dublin na Irskem, nato še v London. Domov sem se vrnila leta 1943 in tako padla v vrtnice druge svetovne vojne. Prav na moj rojstni dan sem bila poslana v taborišče Ravensbruck. Po povratku sem v Gorici doživela osebne krivice. To me je skupaj z možem nagnilo, da sem se odločila za emigracijo v Argentino, kjer se je rodila še tretja hčerka.

Leta 1974 sem z možem obiskala Evropo. Prvi obisk je veljal Milanu, kjer sva ostala teden dni. Obisk milanske katedrale me je spomnil na čase, ko sem pred Maddonino izjokala svoje gorje.

Naj omenim še veliko slavje svetogorske Matere božje v Buenos Airesu. Sama je že bila večkrat begunka, kako ne bi razumela tudi nas beguncev in izseljencev! Tisti dan je bila cerkev sv. Rafaela prepolna naših ljudi s Primorskega. Peli in jokali smo obenem. Bog naj blagoslovi tiste, ki so nam podoba oskrbeli in za nas pripravili nepozabni dan!

Z možem sva hvaležna tudi tistim, ki so nama naročili Katoliški glas. Zelo drag nama je postal, saj je glas iz ljube domovine.

Petrina Žigon por. Trojer
Haedo, Argentina

Tuji delavci v naši deželi

Kljub gospodarski krizi in stalnemu krčenju delovnih mest se v Furlaniji-Juljski krajini večja števila delovnih dovoljenj, ki jih pristojni organi izstavljajo jugoslovanskim državljanom. Na podlagi podatkov, ki so jih zbrali pokrajinski uradi za delo, se stalno večja zlasti število delavcev iz Slovenije. Ob koncu 1976 je v štirih pokrajinah dežele bilo v rednem delovnem razmerju 1.030 jugosl. državljanov,

Politični jetniki - sramota človeštva

Za letošnji julij se je organizacija Amnesty International odločila za obrambo in rešitev naslednjih jetnikov:

VICTOR NKANDI (Namibia) je eden izmed voditeljev južnoafriške organizacije SWAPO, ki se upira načrtnemu poseganju Južne Afrike v notranje zadeve Namibie. Nkandija so aretirali avgusta 1975 in ga držali v izolaciji do marca 1976, ko so ga silili, da bi na nekem procesu pričal proti šestim obtožencem, članom SWAPO. Pričevanju se je odpovedal in izjavil, da ga je južnoafriška tajna policija mučila med zasliševanji. Bil je obsojen na eno leto zapor zaradi prezira do sodišča. 28. februarja letos bi moral biti izpuščen iz zapor Windhoek, a še isti dan ga je policija ponovno aretirala in odvedla v središče za zasliševanja Oshakati, v severni Namibiji. Jetniki, ki so ga videli, pričajo, da je Nkandi popolnoma izčrpan in fizično do kraja preizkušen. Čeprav mu niso mogli dokazati nobenega pravega prekrška, je v zaporu že od avgusta 1975. Star je 25 let, poročen in ima otroka, starega nekaj čez dve leti. Za njegovo osvoboditev pišite na naslov: Hon. J. T. Kruger, Minister of Justice, Union Buildings, Pretoria, Sud Africa.

MOHAMMAD IBRAHIM MUNSHI (Pakistan), pesnik, aretiran oktobra 1975, ker je v privatni hiši recital poezije, ki so kritične do vlade. Zaradi takih satiričnih poezij je bil že prej aretiran leta 1972 in obsojen na šest mesecev zapor. Januarja 1974 so ga zopet aretirali, ker je v Karačiju javno bral neke svoje poezije, a oktobra so ga izpustili brez procesa. Zadnjič so ga aretirali blizu doma v pokrajini Hyderabad. Držali so ga tri dni na policijski postaji brez pojasnitve in ne da bi smel videti sorodnike ali odvetnika, potem pa so ga prepeljali v kraj Tatta, kjer je bil obtožen na podlagi zakonov o varnosti Pakistana. Njegov primer bi moral obravnati posebno sodišče za Sind in Belučiستان. Vse kaže, da je Munshi zdaj zaprt v glavni kaznilnici v Karačiju. Prošnje za njegovo osvoboditev je treba poslati na naslov: His Excellency the Prime Minister of Pakistan, Office of the Prime Minister, Islamabad, Pakistan.

šest mesecev kasneje pa jih je bilo že 1.199. Lani je bilo na Tržaškem zaposlenih 397 jugoslovanskih državljanov, ob koncu letošnjega junija pa jih je bilo 405; v videmski pokrajini so v šestih mesecih narasli s 307 na okoli 500; na Goriškem pa so padli z 275 na 246, v pordenonski pokrajini pa — vedno v istem obdobju — z 51 na 48.

Med vsemi je največ gospodinjstev pomočnic, sledijo rudarji (predvsem na trbiškem področju), kovinarji in delavci lesne stroke (področje okoli Manzana), avtoprevozniki (na Goriškem), uslužbenci trgovskega sektorja (Trst in Gorica), gostinci (Lignano, Gradež in tržaška obala), špediterji. Obnovitev gradbene dejavnosti v Furlaniji in na vsem potresnem področju pa je odprla pot številnim delavcem gradbenega področja, predvsem zidarjem in ne-kvalificiranim delavcem iz Jugoslavije. Mnogi so zaposleni brez delovnega dovoljenja. To je pač pojav, ki je že več let opazen na drugih področjih, kjer so kontrole težje.

KRATKE NOVICE

■ Ob 60-letnici oktohrske revolucije v Rusiji je dal Milovan Djilas izjavo, da Sovjetska zveza že davno ni več revolucionarna država, ampak konservativna vojaška veselica, ki po vsem svetu podpira revolucionarna gibanja in upanju, da si jih podredi in po njih vključi nove države v svoj interesni krog.

■ Po več desetletjih izgnanstva se je vrnil iz Rusije v Španijo bivši poveljnik 5. polka španske republikanske ormade in nato sovjetski general Enrique Lister. Predvsem se namerava boriti proti Carrillo, ki ga obtožuje kolaboracionizma s predsednikom španske vlade Suarezom. Pravi, da je zanj »evrokomunizem« zgolj »evrooportunizem«, med Italijanom Berlinguerjem in Portugalcem Cunhaalom pa mu je slednji blizji.

■ Severnoameriški predsednik Carter bi moral od 22. novembra do 3. decembra obiskati devet držav v Južni Ameriki, Afriki, Aziji in Evropi, a je potovanje odložil, ker bodo konec novembra v senatu razpravljali o njegovem načrtu za energetska politika.

HEINRICH DAVIDOVICH REIMER (Sovjetska zveza), sovjetski državljan nemškega rodu, se nahaja v zaporu obsojen na tri leta, ker se je potoeval za pravico sovjetskih državljanov nemškega porekla, da se izselijo. Reimer je bil rojen 1932, je vdovec in oče treh otrok. Kakor mnogim drugim so tudi njemu odklonili dovoljenje za izselitev. Od 1972 naprej je bil zelo aktiven pri sestavljanju prošnje na tuje vlade, predvsem na zahodnonemško, da bi podprli zahtevo sovjetskih Nemcev. Aretirali so ga junija 1966 na domu v kraju Issyk v SSR Kazakstanu. Obtožili so ga, da širi lažne novice, ki blatijo državo in sovjetski sistem. Na procesu septembra 1976 so ga točneje obdolžili, da je pisal in odposiljal prošnje, ki so vsebovale razvpite laži o razmerah, v katerih se nahajajo sovjetski Nemci. Kazen preživlja v nekem taborišču za prisilno delo v Kazakstanu. Za njegovo izpustitev naslovite prošnje na: Prvi Sekretar A. D. Kunajev, Centralni Komitet KP Kazahskoj SSR, Kazahskaja SSR, SSSSR.

Nikoli ne pišite naravnost jetnikom, ampak samo na naslove, ki jih svetuje organizacija A. I. Prošnje lahko napišete na aerograme, ki jih dobite na glavnih poštah za 200 lir in so veljavni za ves svet.

Naše bralce še enkrat opozorimo na veselo novico, da je pred nekaj tedni bila dodeljena organizaciji Amnesty International Nobelova nagrada za mir 1977. Utemeljitev se glasi: »Odkar je bila Izjava o človečanskih pravicah skoraj 30 let od tega razglašena od zbora Združenih narodov, je mnogo pozitivnih sil širom sveta delovalo za uveljavitev teh idealov. V zadnjih letih pa je bil svet priča tudi naraščanju krutosti. Nasilja, strahovanja in mučenja so postala mednarodna. V teh pogojih je A. I. nastopila z vso silo v obrambo človeških vrednot. Nasproti nasilju in mučenju je A. I. zastavila svoj doprinos za rešitev temeljnih dobrin kot so svoboda in pravica ter kot posledica tudi mir.«

Člani in prijatelji A. I. se vesele tega izrednega priznanja in si žele, da bi ta uspeh prinesel novega zagona njihovem delu in tudi novih sodelavcev, čeprav bi skušajo mnoge sile ovirati. Ne pozabimo namreč, da je organizacija popolnoma neodvisna od katere koli politične struje, vere, narodnosti ali rase. Zaradi tega si je zaslužila označbo imperializma od strani Sovjetov, nesmiselnosti od Vzhodne Nemčije ali komunizma od strani bivših grških polkovnikov. Na take sodbe pa mora biti pripravljen vsakdo, ki sta mu resnica in pravica poglavitni.

UTRIP CERKVE

● Po pisanju nedeljskega »L'Osservatore Romano« je v Sovjetski zvezi za bogoslužje odprtih komaj 7500 cerkev, ko jih je bilo leta 1917 ob začetku oktohrske revolucije 77.675. Glede možej in sinagog piše isti tednik, da je bilo v SZ pred 60 leti 24.000 možej, danes jih je pa le okoli tisoč, od nekdanjih pet tisoč judovskih sinagog pa jih je odprtih samo še 200.

● V sovjetski republiki Belorusija živi okoli milijon katoličanov, ki imajo le trideset duhovnikov. Nimajo pa od konca zadnje vojne svojega škofa. Zato je apostolski vizitator za Belorus v Zahodni Evropi (teh je 60.000) Česlav Sipovič naslovlil na vatikansko državno tajništvo prošnjo, naj bi sv. oče imenoval za Belo Rusijo rednega škofa.

● Metropolit Melitone, zastopnik carigrskega patriarha, je izjavil nekemu atenskemu listu, da je sestavljena skupna pravoslavna komisija, ki naj pripravi razgovor s katoliško Cerkvijo o bogoslovnih vprašanjih.

● V župniji sv. Križa v Frankfurtu ob Odri (Vzhodna Nemčija) so verniki s prostovoljnim delom v teku dveh let zgradili novo župnijsko središče, ki so ga poimenovali po blaženemu mučencu iz koncentracijskega taborišča Oswiecim (Auschwitz) Maksimiljanu Kolbeju.

● V mestu Apostoles, ki je glavno mesto argentinske pokrajine Misiones, so bile velike slovesnosti v spomin 80-letnice prihoda ukrajinskih naseljencev v to deželo. Slovesnosti je vodil Andrej Sapelak, apostolski eksharh za argentinske Ukrajince. Med temi proslavami so odkrili tudi spomenik ukrajinskemu pesniku Tarasu Ševčenku.

● V Avstriji je leta 1976 izstopilo iz katoliške Cerkve 23.423 oseb, evangeličansko vero pa je zapustilo 2.673, starokatoliško 200, ostale veroizpovedi pa 33 članov. Prednjačijo torej katoličani. Od leta 1975 do 1976 je število njihov izstopov naraslo za 2.700, tj. 13 odstotkov.

Tržačanka

Za enakopravnost slovenske šole

Kot smo poročali v zadnji številki, stojimo Slovenci v Italiji pred važnimi odločitvami glede slovenskega šolstva. Poverjeni dekreti so nam odmerili samostojne zavodske in okrožne svete, odrekli pa so nam pravico do lastnega šolskega okraja. Od vsega začetka pa smo ga vsi soglasno zahtevali. Sedaj stojimo pred izbiro, ali sprejeti odločitev vlade, katere nam to pravico odreka, ali pa stopiti v demokratični boj za priznanje te pravice. Odločitev za nekatere ni bila lahka.

Zaključna posvetovanja so bila v Trstu v soboto 5. in v ponedeljek 7. novembra. Na posvetovanjih so sprejeli odločitev, da se bomo kot Slovenci udeležili volitev v mednarodne in razredne svete v nedeljo 13. novembra, dalje, da bomo volili svoje zastopnike v zavodske in okrožne svete v nedeljo 11. decembra, ne bomo se pa udeležili volitev v okrajne pokrajinske svete, ki bodo isto nedeljo. To pa iz protesta, ker so bili do sedaj vsi pristojni organi na deželi in na državni ravni gluhi za naše zahteve in pravice. Temu sklepu o bojkotu se pa ni pridružila italijanska komunistična stranka, ki je zavzela svoje lastno stališče, kot je razvideti iz naslednje skupne izjave:

IZJAVA

Goriški in tržaški šolski odbor sta se sestala v soboto 5. in v ponedeljek 7. novembra 1977, da bi razpravljala o zadržanju slovenskih volivcev (staršev, dijakov, učnega in neučnega osebja) na bližnjih volitvah v šolske organe. Povod za skupni sestanek je bilo dejstvo, da je ministrstvo za javno vzgojo odobrilo predlog deželnega odbora Furlanije-Juljske krajine o razdelitvi na šolske okraje, ne da bi upoštevalo zahteve slovenskih organizacij, KPI, PSI, SSK, že izvoljenih slovenskih šolskih organov, slovenskih občin, kraške gorske skupnosti in tržaške pokrajine po ustanovitvi slovenskega šolskega okraja, ki bi združeval slovenske šole vseh vrst, vseh stopenj in vseh krajev kot prvi korak k popolni avtonomiji.

Na skupnih sestankih so bili prisotni tržaški in goriški zastopniki KPI, PSI, SSK, Sindikata slovenske šole, Slovenske kulturno-gospodarske zveze, Sveta slovenskih organizacij, Slovenske prosvetne zveze, Slovenske prosvete in Zveze slovenske katoliške prosvete. V razpravi je prišla do izraza želja po skupnem stališču, ki naj bi omogočilo enoten nastop za uresničenje avtonomije slovenske šole, ki so jo z odobreno porazdelitvijo na šolske okraje zavrnili na podlagi nesprejemljivega, nedemokratičnega in diskriminacijskega postopka.

Zastopniki strank in organizacij v goriškem in tržaškem šolskem odboru so bili enakega mnenja, da je treba zaostri boj za avtonomijo slovenske šole in zato uporabiti vsa možna sredstva demokratičnega boja, ki naj mobilizira slovenske množice za doseg cilja, ki so si ga zadale, ob podpori italijanskih demokratičnih sil.

Po izčrpnih razpravah, v katerih so prišla do izraza različna stališča v gledanjih na najbolj učinkovita sredstva boja, ki naj privede do uresničenja slovenskega okraja kot prvega koraka k avtonomiji slovenskega šolstva, sta odbora enotno zavzela stališče, da se Slovenci ne morejo odreči pridobljenemu demokratičnemu ustroju pred tremi leti prvič izvoljenih razrednih in mednarodnih zavodskih in okoliških šolskih svetov. Zato pozivata volilne komponente teh šolskih svetov, starše, dijake, učno in neučno osebje, naj se pripravijo na te volitve, ki bodo 13. novembra in 11. decembra, in naj se jih polnoštevilno udeležijo.

V zvezi z volitvami v okrajne in pokrajinske šolske svete so zastopniki PSI, Slovenske skupnosti, Sindikata slovenske šole, Slovenske kulturno-gospodarske zveze, Sveta slovenskih organizacij, Slovenske prosvete, Slovenske prosvetne zveze in Zveze slovenske katoliške prosvete prišli do zaključka, da ne morejo sprejeti mešanih šolskih krajev in so prisiljeni stopiti v učinkovitejši boj za uresničenje pravic slovenske narodnostne skupnosti na šolskem področju, ker so se do sedaj vsi odgovorni dejavniki omejevali le na obljube in niso upoštevali enotnih in odločnih zahtev po slovenskem šolskem okraju in po avtonomiji slovenske šole. Poleg nastopov na politični ravni in z dosedanjimi oblikami političnega boja, menijo zastopniki omenjenih organizacij, da morajo pristopiti tudi k množičnejšemu boju Slovencev, in zato pozivajo k bojkotu volitev v okrajne in pokrajinske šolske svete, ki bodo 11. in 12. decembra 1977.

Zastopniki omenjenih organizacij in strank so prepričani, da je enoten in množičen nastop eno od najučinkovitejših sredstev za doseg naših osnovnih pravic in zrelosti izpiti za nadaljnjo mobilizacijo

vseh aktivnih komponent naše šole in narodnostne skupnosti, od katere in za katero šola živi.

Zastopniki KPI izražajo prepričanje in pripravljenost, da se nastopi z vedno močnejšo in širšo akcijo, da se zagotovi slovenski narodnostni skupnosti, da doseže svoje pravice na vseh področjih, zlasti pa v šolstvu. Obenem pa poudarjajo, da se je treba, ob prizadevanju, da bi bila akcija čim uspešnejša, posluževati vseh mogočih in obstoječih sredstev, ki zagotavljajo in pospešujejo nadaljevanje boja za kulturno in šolsko avtonomijo.

Zato je treba še pozivati k odgovornosti vse politične dejavnike naše dežele in od njih doseči jamstva, da bodo v doglednem roku zakonodajno oblikovali in konkretno podpirali take organe avtonomije in samoupravljanje slovenske šole, kot si jih manjšina želi.

Samo v primeru, da ne bi prišlo do teh izrazov nove politične volje, je ideja odklanjanja volitev sprejemljiva. Ravno tako pa si je treba stalno prizadevati, da bi postale zahteve po avtonomiji slovenske šole skrb celotnega demokratičnega javnega mnenja v deželi, saj je, poleg enotnosti vseh Slovencev, tudi v podpori celotnega demokratičnega gibanja jamstvo za uresničitev pravic slovenske narodnostne skupnosti.

Trst, 7. 11. 1977

HRANILNICA IN POSOJILNICA NA OPČINAH razpisuje natečaj za

2 delovni mesti uradnika I. kategorije in 1 delovno mesto uradnika III. kategorije

Pogoji za pripustitev k natečaju:

1. Diploma Trgovskega tehničnega zavoda »Žiga Zois« oziroma spričevalo nižje srednje šole.
2. Odsluženi vojaški rok.
3. Kandidat ne sme biti v sorodstvenem razmerju niti v svaštvu do 3. stopnje z odborniki in nadzorniki oz. z uradniki Hranilnice in posojilnice.

Upravni odbor si pridržuje pravico:

- da ne imenuje nobenega od kandidatov, ki bodo pripuščeni k natečaju;
- da spremeni oziroma dopolni pogoje;
- da sprejme v službo kogar koli od kandidatov, ki bodo z uspehom opravili razpisani natečaj, ne glede na prednostno lestvico.

Predselekcijski komisiji bo pismena naloga iz bančnega poslovanja v slovenskem jeziku.

Prošnje je treba predložiti do 10. novembra 1977.

Cvetje in napis na kraju bodočega spomenika

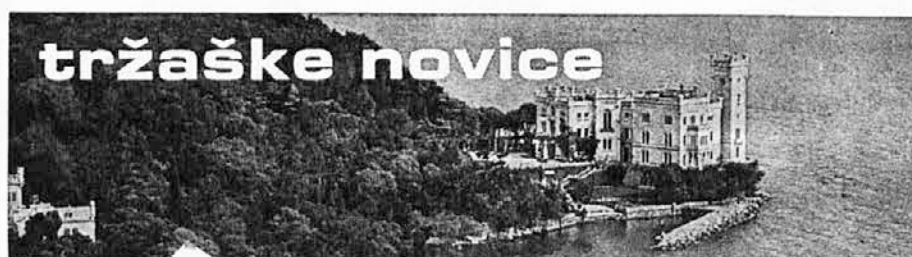
Že več let obstaja odbor za postavitev spomenika padlim v NOB iz 4. okraja, ki ga sestavljajo Škedenj, Kolonkovec in Sv. Ana. Po mnenju odbornikov in večine ljudi bi bil najprimernejši kraj pri starem vходу na pokopališče pri Sv. Ani, saj gre tam mimo vsak dan na tisoče ljudi.

Dom Jakoba Ukmarja v Škedenju se je takoj priključil tej pobudi in že v začetku bil mnenja, da je omenjeni kraj najbolj primeren. Toda ne gre vse po načrtu. Oblasti zavlačujejo z dovoljenjem ali točneje rečeno sploh ga ne dajo.

Toda čas beži in tega se dobro zaveda odbor in tudi ljudje. Pa je vsa zadeva nenadno dobila začetno rešitev 1. novembra. Za ta dan je odbor povabil ljudi, naj bi prinesli cvetja in ga položili na kraj, kjer naj bi stal spomenik. Ko se je zbralo lepo število naroda, so moški prinesli začasno obeležje z dvojezičnim napisom: Slava padlim iz Škedenja, Sv. Ane in Kolonkovca v NOB. Na koncu se beseda: začasno. V trenutku je bil kamen obut s cvetjem in vencem. Nihče se ni zmenil za dež.

Najprej je kratko spregovoril Dušan Kodrič, nato sem podpisani pred molitvijo prebral sledeče misli: »Nasilna in zločinska roka je strla življenje našim bratom in sestram, ljubeča roka pa se še danes ne more in ne sme dostojno oddolžiti spominu teh žrtev. Mrtvi so v večnosti, tam kjer samo Bog daje plačilo in kazni, mi živenci pa smo vzeli iz rok naših mrtvih rojakov baklo življenja in boja za rast človeka in ljudstva. Na svetu je prostora tudi za boj pravičnega, za boj proti zlu, egoizmu, oziroma v omejenosti, za boj proti vsakemu sovraštvu in omalovaževanju. Je prostora tudi za vernega, ki se z molitvijo in v dejanju trudi za zmago boljšega sveta. Zato smo v tem trenutku tukaj kot ponižani, a ne zlomljeni Jerneji, ki molijo in so prepričani, da bodo dvignili roko zmage. Z ustnicami in srci vsi skupaj molimo Gospodovo molitev...«

Zatem je moški zbor pod vodstvom Draga Žerjale zapel žalostinko. Do danes je kamen še vedno na istem mestu, novo je

Škofovsko posvečenje msgr. Bellomija

Novoimenovani škof tržaške škofije msgr. Lorenzo Bellomi bo prejel škofovsko posvečenje v nedeljo 27. novembra iz rok veronskega škofa msgr. Carrara v tamkajšnji stolnici. Tržaško škofijo pa bo slovesno prevzel na praznik Brezmadežne 8. decembra.

Promocija

Na tržaški univerzi je diplomiral iz medicine in kirurgije z najvišjo oceno in pohvalo Marko Jevnikar. Iskreno čestitamo!

Sv. Ivan

V nedeljo 6. novembra je gostoval dramski odsek PD »Standrež« iz Štandreža pri Gorici v Marijinem domu pri Sv. Ivanu v Trstu. Reči moramo, da je bila od vseh prireditev, kar smo jih imeli v teh devetih letih, odkar se zbiramo v našem domu, ta najbolj posrečena.

K temu je pripomoglo troje: zelo posrečena izbira igre »Beneški trojčki« (avtor A. Collalta, prevedel N. Kuret). Potem zelo skrbna priprava igralcev (režiser Mira

Strukljeva), ki bi jim ta nastop lahko zavidali tudi poklicni igralci. Tretjič: sodelovanje zelo številnega občinstva, ki se dve polni uri ni premaknilo s sedežev in je z aplavzi in smehom spremljalo potek te štiridejanke.

Scenerija in kostumi so bili zelo posrečeni. Ta nastop zasluži, da bi se ponovil še na drugih tržaških odrih. - P. Š.

Rojan

V soboto 5. novembra smo pospremili k zadnjemu počitku našega cerkovnika Petra Benčiča. Petnajst let je skrbel za našo cerkev in verjetno cerkev nikoli ni bila tako oskrbovana kot v letih njegove službe. Vse je moralo biti v redu, vse očiščeno. Ura v zvoniku je morala iti točno.

Potem pa je nastopila bolezen, ki ga je mučila šest let. Njegova močna volja je zmagovala dolgo časa, a končno je prišla njegova ura. Na vernih duš dan ga je Gospod poklical k sebi. Dočakal je 69 let. Rojanski verniki smo pokojnemu Petru hvaležni za njegovo požrtvovalno delo v naši cerkvi in mu želimo, naj ga dobri Bog za njegovo zvestobo bogato poplača.

Stanko Zorko

Nagrajeni dijaki

Ob 53. svetovnem dnevu varčevanja, ki je bil 31. oktobra je odbor Hranilnice in posojilnice na Opčinah sklenil obdariti s hranilnimi knjižicami po 50.000 oziroma 30.000 lir najprijadnejše dijake in učence iz šolskega leta 1976-77:

Pistan Domenico, trgovski tehnični zavod »Žiga Zois«, Perco Franco, znanstveni licej »F. Prešeren«, Mesesnel Erika, klasični licej »F. Prešeren«, Terčon Andrejka, učiteljske »A.M. Slomšek«, Čok Sara in Poropat Franca, srednja šola »Ciril in Metoda«, Tull Ivo, srednja šola »I. Cankar«, Bandi Susanna, srednja šola »S. Gregorčič«, Zetko Barbara, srednja šola »F. Erjavec«, Rebula Mirjam, srednja šola »F. Levstik«, Galvina Sandra, srednja šola »Muzio de Tommasini«, Ravbar Dario, srednja šola »S. Kosovel«, Pettiroso Alenka, strokovni zavod »Galvani«, Bandelj Maks, osnovna šola - Opčine, Pastori Cristina, osnovna šola - Opčine.

Pereči problemi tržaške slovenske šole

V četrtek 27. oktobra so se na strokovnem zavodu za industrijo in obrt v ul. Matteotti 12 sestali starši in profesorji. Glavni namen sestanka je bil, da se pogovorijo o perečih problemih naše šole in se z njo seznanijo javnost. Ugotovili so, da je stanje nevarno:

1. šola nima ravnateljstva niti tajništva. Tekoči problemi se rešujejo z lastno pobudo in dobro voljo; prav tako ni zadostnega števila neučnega osebja;
2. še vedno čakamo, da deželni skrbnik za šolstvo Angioletti razpiše natečaj za izvirne učbenike (prošnja na deželno komisijo za slovenske šole oddana maja 1977);
3. šola se je po sedmih letih obstoja raz-

Dimitri Jeruc

V Bruslju je izšla letos pod omenjenim naslovom pesniška zbirka Dimitrija Jeruca. Ime, ki v slovenskem zdomstvu ni povsem neznan. Tik pred koncem vojne bi morala iziti v Ljubljani njegova pesniška zbirka »Luc«, toda rokopisi so se izgubili ob umikanju iz Slovenije.

Pesnik se je rodil na Češkem leta 1916, kjer je bil oče tajnik ljubljanske mestne hranilnice in je že pri petem letu izgubil mater. Te izgube ni mogel nikoli prav preboleti. Potem je živel do konca vojne v Jugoslaviji. Po vojni se je zatekel v Belgijo, obolél na pljučni tuberkulozi. Med zdravljenjem je dokončal študij umetnostne zgodovine na katoliškem vseučilišču v Leuvenu.

Sodeluje s pesniki pri slovenskih in srbskih zdomskih listih (mladost je preživel v Srbiji): »Iskra« in »Slobodna Jugoslavija« (München), »Tabor« v Argentini, v koledarjih-zbornikih Svobodne Slovenije in celovške Mohorjeve.

Pričujoča zbirka ima v začetku pod skupnim naslovom Kočevski božuri pesmi »Vetrinje« in cikel (šest pesmi) »Kočevje«, v spomin pokojnim domobrancem in srbskim dobrovoljcem. Sledi cikel Iz davnih spominov z dvanajstimi pesmimi ter dve »Jesen je že« in »Zakaj si daleč do movina«. Nato cikel Srce se smehlja, ki obsega za uvod pesem »Pozna ljubezen«, nato pa pod naslovom »Tebi« štiri, pod

rasla; letos je vpisanih že 82 dijakov, to število pa se bo prihodnje leto povečalo s tretjim letnikom kemije;

4. ni lastnih prostorov; razredi so prenatrpani; vodstvo italijanske šole »L. Galvani«, pod katero spadamo, ne nudi najosnovnejše opreme, ki je potrebna, da šola s takšnim profilom, kot je naša, sploh deluje;

5. zaradi zgoraj navedenih ugotovitev starši enotno s profesorji zahtevajo samostojnost šole in izpolnitev obveznosti, ki so jih prevzele in obljubile šolske in občinske oblasti (šolsko skrbništvo in občinska odbornica za šolstvo L. Bennijeva). Obračamo se na javnost in na politične stranke, da nas podprejo in omogočijo samostojnost šole.

Protest učiteljskega zbora s področja Dolina Milje

Učiteljski zbor didaktičnega področja Dolina-Milje, zbran na seji 17. oktobra 1977, soglasno protestira, ker je ministrstvo za šolstvo prezrlo željo in zahtevo vseh komponent slovenske etnične skupnosti v Italiji po samostojnem šolskem okraju in vnovič zahteva, da pristojne oblasti, enkrat za vselej, uredijo slovensko šolstvo in njegovo avtonomijo.

Kolonkovec

Za mestnim pokopališčem po ulici Costalunga se odvija pot, ki gre mimo gostih hiš. Ko se polagoma vzpenja proti malemu trgu Kolonkovca in pogleda na levo, vidiš zelen prostor s cerkvijo in športnim igriščem. Tu se zbirajo verniki iz Kolonkovca za božjo službo.

Sem je prihajalo ta leta več slovenskih duhovnikov, da so maševali za slovenske vernike. Prejšnji mesec je bila zopet na vrsti sprememba duhovnika in urnika. Od 23. oktobra dalje je urnik maše ob 8.30; od tega dne dalje mašuje za slovenske vernike škedenjski kaplan.

Zgodovinsko so bili Kolonkovčani vedno povezani s Škedenjem: sem so hodili v cerkev, v šolo, na škedenjskem pokopališču počivajo svojci, sem je zahajal škedenjski župnik.

13. decembra 1965 je Kolonkovec ali bolje rečeno župnija sv. Marije Magdalene postal samostojna župnija; 8. decembra 1968 se je dokončno ločil od Škedenja; 30. maja 1970 pa je sedanja cerkev postala kraj bogoslužja za te ljudi.

Verniki tega kraja so vsa ta leta pokazali, da so in hočejo biti živi udje te krajevne Cerkve. Tudi danes, kljub zgodnji uri, se zbira ob nedeljah lepo število ljudi, ženski glasovi pod vztrajnim in požrtvovalnim vodstvom Dalke Vekjet-Sturman se redno slišijo pri maši, strežnik redno služi pri oltarju, beril ne bere samo duhovnik.

Z začetkom novega urnika je organistka privabila več pevcev iz mesta in Škedenja ter so s posebno slovesnostjo začeli novo dobo z novim urnikom.

V cerkvi pa je še mesta za nove ljudi. Tu je skupna skrb nas vseh, da nas bo pri maši čimveč, da bomo vztrajali in se zavedali svoje vere tudi v javnosti.

V prvem novembrskem tednu je bila maša vsak dan. Tudi to pot je bilo precej ljudi. Služba božja bo torej odslej ob nedeljah in praznikih ob 8.30; ob prvih petih (v zimskem času) ob 16.30. Prva božična maša ali polnočnica bo ob 10. uri, kot običajno.

Razgovor s srcem

naslovom »Nocturno« tri pesmi ter dve pod naslovom »Jeleni M.« in še pesem »Mehka je trata«. Zadnji je cikel Pota večnosti: obsega pesmi Vstajenje, V tišini zadnjega dne, In vedno, Zaman čakam, Oktobrske noči, Čemu bi spraševal, Tiha je noč, Credo (štiri pesmi), Temne slutnje, V tesnobi, Bojim se noči, Tako tesno je in Za mračnimi okni.

Zbirka odraža pesnikova doživljanja ob koncu vojne in v povojnih letih. V pesmih je vidna posebna občutljivost, doživljanje tragike (O, Kristus, pomagaj, zaceli nam rane, naj v veri in miru gremo za Teboj, izgnanci smo trudni in žejni, brez hrane; ne padaj in veruj, o, narod ti moj!). Močno je domoljubje, ljubezen, osebna izpoved. Ob koncu pa se njegovo razmišljanje že nagiblje v jesen življenja.

Gre na vsak način za pomemben prispevek našemu zdomskemu slovstvu. Zbirko lahko uvrstimo v sodobno slovensko pesništvo, čeprav njen pesniški slog ni izrazito moderen ali celo modernističen. Pesnik daje pred samim slogom prednost jasnosti in iskrenosti. Poleg ameriških, južnoameriških, avstralskih, kanadskih in drugih držav je najbrž edini slovenski pesnik v Belgiji. Kakor simbol, ki utegne postati svoj čas pomemben za stike med belgijskim in slovenskim kulturnim svetom. Zbirko radi priporočamo, naročila sprejema tudi uprava našega lista. - et

Prva seja goriške mestne sekcije Slovenske skupnosti

V četrtek 3. novembra je bila v Gorici prva seja novoizvoljenega odbora mestne sekcije SSK, ki jo sestavlja devet članov. Soočili so se s prvimi problemi, ki bodo v prihodnjem času preizkusni kamen tega odbora, zlasti kar zadeva koordinacijo delovanja SSK v mestu, v občinskem svetu po svojih občinskih svetovalcih in delovanja predstavnikov v raznih konzultah. Na seji so izbrali tudi svojega sekcijskega tajnika, ki bo Marko Brajnik, ter predsednika, ki bo dr. Andrej Makuc.

Upravičeno pričakujemo v mestu še večjo zavzetost slovenske stranke, kar bo brez dvoma pozitivno vplivalo na celotno politično življenje Slovencev na Goriškem.

Skioptično predavanje o Fatimi

Prijatelj goriških Slovencev župnik Vinko Zaletel iz Vogrč na Koroškem tudi letos ni pozabil na nas. Tradicija je že postala, da nas enkrat v novembra obišče in nam nudi kaj zanimivega iz svoje popotne torbe.

Letos se je ves katoliški svet spominjal 60-letnice prikazovanj Matere božje v Fatimi. Kaj bolj naravnega, da je tja pohitel tudi naš svetovni popotnik. V družbi koroških Slovencev se je udeležil zaključnih slovesnosti letošnjega jubilejnega leta 13. oktobra. Kot znano, se je ta dan Mati božja zadnjič prikazala leta 1917 trem pastirčkom.

G. Vinko Zaletel je povezal barvne slike s prejšnjega potovanja v Fatimo z letošnjim ter iz njih naredil ubrano celoto. Pesem, množični prizori, poduhovljena spremna beseda so tiste, ki so na predavanje prišli, potegnili z neko skrivnostno silo za seboj. Za dobro uro smo izgubili

občutek, da smo v Gorici. Skupaj z onimi na slikah smo postali eno z njimi v veri, čutenju, češčenju Matere božje. Skoro s silo smo se morali prebuditi iz Irijske globeli, ki nas je vključila vase.

Po tem prikazu pa nas je g. Vinko popeljal še na Koroško in nam pokazal zadnje slike iz tamkajšnjega dogajanja: slovenska gimnazija v Celovcu, Gorsetova razstavna hiša v Svečah, nova cerkev sv. Primoža v St. Vidu, nova maša, nova kapela na Peci, obnovljena cerkev v Vogrčah in še in še. Ponovno smo ugotovili: vzeti tem ljudem slovensko pesem in molitev bi pomenilo ne samo oropati jih slovenstva temveč tudi Boga in predanosti Cerkev, Koroško pa dokončno osiromašiti v tem, kar jo je do sedaj delalo najbolj privlačno. - jk

Sestanek pokrajinskega tajništva Slovenske skupnosti

V četrtek 3. novembra se je v Gorici sestalo pokrajinsko tajništvo SSK in pozitivno ocenilo nedavni obisk delegacije SZDL pri goriški Slovenski skupnosti. Brez dvoma bodo taka srečanja doprinesla novo vzdušje v obsejno stvarnost, kar je za razvoj slovenske manjšine v Italiji bistvenega pomena.

V obširni razpravi o šolskih problemih je bilo sprejeto stališče SSK do bližnjih volitev v razne šolske organe. Načelnik šolske komisije SSK Karel Brešan, ki tudi zastopa stranko v enotnem šolskem odboru, je podal prežer sedanje situacije, nakar je bilo sprejeto načelo, da bo stranka podprla bojkot volitev za šolske okraje, ne pa rednih volitev v medrazredne in v zavodne svete.

Odbor se je nadalje zaustavil ob problemih občinske konzulte za slovenska

SKPD »Mirko Filej« v Gorici vabi na

VEČER KOROŠKE PESMI

ki bo v nedeljo 13. novembra točno ob 18. uri v Katol. domu. Nastopa zbor »Consortium Musicum« iz Ljubljane. Dirigira dr. Mirko Cuderman. Na sporedu so skladbe Premrla, Tomca, Adamiča, Gobca, Deva, Vrabca, Kernjaka, Vremšaka, Mihelčiča, Mirka, Svare in Hubada. - Vabljeni!

PD »F. B. Sedej« iz Števerjana vabi na

ODKRITJE KIPA NADŠKOFA DR. F. B. SEDEJA

ki bo v nedeljo 13. novembra ob 16. uri v Župnijskem domu. Odkritje bo povezano s *priložnostno akademijo*. Kip je delo kiparja Pengova in je vreden ogleda. Zato so vsi častilci velikega nadškofa Sedeja toplo vabljeni!

vprašanja v goriški občini, posebno v zvezi s popolno brezbriznostjo goriške občinske uprave do predlogov tega organizma. Tajništvo je pooblastilo svetovalca SSK v občinskem svetu, da podvzmeta potrebne korake.

Seji tajništva sta prisostvovala tudi občinska svetovalca SSK v Sovodnjah Remo Devetak in Branko Černic, ker je tajništvo obravnavalo probleme industrijske cone z ozirom na razlaščenja v sovođenjski občini, zlasti ob izjavi sovođenjskega župana J. Češčuta, ki bi bil pripravljen odstopiti industrijski coni nekaj sovođenjske zemlje.

Slovenska skupnost je občinski upravi v Sovodnjah že pred časom predlagala, naj izstopi iz konzorcija za industrijsko cono, ker bodo lahko v bodočnosti posledice usodne tudi za sovođenjske kmetovalce kakor so bile za strandreške, pa tamošnja občinska uprava tega predloga ne upošteva. Slovenska skupnost je odločno proti vsakemu popuščanju in bo ostro nastopila tudi proti občinski upravi v Sovodnjah, če bo v tem problemu popuščala kakor je razbrati iz županovih izjav v časopisju.

Pokrajinsko sejo je vodil politični tajnik Marjan Terpin, prisotni pa so bili in so posegli v debato še Gradimir Gradnik, M. Ferletič, M. Sturm, M. Brajnik D. Paulin.

Nova boleča rana v Bregu

Dolinski občinski svet je z večino svetovalcev PCI, PSI in DC odobril načrt o speljavi hitre ceste iz pristanišča na Kras čez ozemlje dolinske občine. Do glasovanja je nepričakovano prišlo v sredo 2. novembra na posebni seji, ki je bila svetovalcem in občanom najavljena komaj štiri dni prej. Tako so bili izvoljeni svetovalci postavljeni pred izvršeno dejstvo, čeprav so ostala nerazčiščena vprašanja v zvezi s traso te ceste in s tem povezanim oškodovanjem najlepših kmetijskih zemljišč, številnih hiš in stanovanj.

Sekcija Slovenske skupnosti v občini Dolina je že 16. oktobra objavila svoje stališče do tega vsiljenega načrta in želela s tem povezanimi perečimi vprašanji razpravljati z občani, a ni mogla dobiti na razpolago dvorane v Ricmanjih. Občinska uprava je odobritev načrta opravičevala z zunanjimi pritiski, s čimer pa se niso strinjali svetovalci Slovenske skupnosti. Če dežela zaradi finansiranja objekta postavlja ultimativne roke glede odobritve načrta — je rečeno v njihovem posegu v zadovno razpravo —, potem morajo tudi občinski svetovalci imeti možnost, da tako važne sklepe sprejmejo svobodno in odgovorno v skladu s koristmi posredno in neposredno prizadetih občanov. Zato meni SSK, da je občinska uprava ravnala prenačrtno in proti učinkoviti zaščiti občanov.

Svetovalska skupina SSK je jasno povedala, da ne more ne politično ne moralno pristati na izsiljevanje tako glede izbire trase kot glede roka za odobritev zadevnega načrta. Zaradi tega so njeni predstavniki glasovali proti odobritvi načrta. Še pred tem so skušali doseči odložitve glasovanja, da bi se medtem razčistili vsaj še nerešeni problemi in dalo možnost prizadetim občanom, da zaščitijo svoje pravice in da tudi širša skupnost dobi nadomestilo za splošno oškodovanje. Toda ista večina svetovalcev, ki je načrt odobrila, je zavrnila predlog Slovenske skupnosti o odložitvi glasovanja.

● Gotsko Marijino cerkev na Muljavi pri Stični so neznanici temeljito izropali. Iz svetišča, ki je bilo nekoč tudi romarski kraj, je izginilo dvanajst na steklo slikanih podob križevga pota in dvanajst nabožnih kipcev. Cerkev slovi po freskah Janeza Ljubljanskega iz leta 1456, glavni oltar Marijinega vnebovzetja iz leta 1674 pa spada med naše najbogatejše zgodnjebaročne oltarje.

Šport

Lambertin - Olympia 2 : 3

Trening-tekma v Vidmu s tretjeligašem Lambertinom je prinesla precejšnje zadoščenje odbojkarjem Olympije. Srečanje sodi v sklop priprav na bližajoče se prvenstvo prve divizije, katerega se bodo naši udeležili. Dejansko je bil to prvi uradni nastop plave goriške ekipe v okrepljeni postavi. Doslej ni našim predstavnikom nikdar še uspelo izbojevati zmago na Lambertinovem domačem igrišču, pač pa v Gorici med zadnjim turnirjem. Videmčani imajo več uspešnih in izkušnih odbojkarjev, ki so letos omogočili moštvu prestop v tretjo ligo.

Po več kot dvomesečnih intenzivnih pripravah pa je bil to za Olympijo preizkus moči in asimilacije shem. V tej optiki je povsem razumljiv negotov začetek naših, ki so veliko grešili predvsem v sprejemih in kombinacijah. Skratka razpor med teorijo in prakso. Opaziti je bilo pri olimpijcih tudi nemalo statičnosti v obrambi. Vendar se je situacija boljšala iz seta v set in dosegla višek v četrtem in petem, ko je plava šestierka dobesedno strla nasprotnikov odpor z zgornjima 15:1 in 15:10. Pri tem se je odlikoval zlasti blok, podoben kakšni ograji. Med tekmo samo je trener menjal osnovno formacijo, tako da so vsi lahko igrali ter preizkusili, spoznavno z igralci, razne možne variacije znotraj ekipe same. Zadnja se je izkazala menda najuspešnejša.

Evforija torej v taboru Olympije, ki bo v petek in soboto (4. in 5. t. m.) ob 20. uri nastopila v Turjaku na tradicionalnem »Memorialu Martinuzzi« skupno z organizatorjem Libertasom, Pav Natisonio in Fiume Venetom.

■ Namesto tragično umrlega poveljnika karabinjerjev generala Enrica Mina je minister za obrambo Ruffini imenoval za novega poveljnika armadnega generala Pietra Corsinija, poveljnika vojaške akademije v mestu Civitavecchia. Corsini je star 60 let.

DAROVİ

Za Alojzjevišče: Matilda v spomin na pokojnega očeta 5.000 lir.

Tončka Černe: za Sv. goro 5.000 in za razglasitev škofa Slomška blaženim 10.000.

Za Marijin dom pri Sv. Ivanu: Justina Barovina 1.000 lir.

Za slovenske tržaške skavte: Marija Kuret, Ricmanje, ob desetletnici smrti nečaka skavta Stanka Krasne 5.000 lir.

Za Marijin dom v Rojanu: N. N. 5.000; Marija Oberti v spomin pok. Petra Benčič 2.000; družina Berce 10.000 lir.

Za kapelo p. Leopolda v Domju: Tončka Černe 10.000; S. S. v spomin na pokojne starše 4.500; Nina Zlobec iz Trsta 2.000; Ivana Bole iz Trsta ob 10. obletnici moževe smrti 10.000; N. N., Trst 10.000; N. N., Trst, 10.000; N. N., Trst, 5.000; N. N., Trst - Sv. Vincencij 5.000 lir.

Za Skupnost Družina Opčine: Ivanka Piščanc 20.000; N. N., Vel. Repen, 100.000 lir.

Za cerkev na Banah: N. N. 20.000; razne gospe 20.000 lir.

Za cerkev na Ferlugah: Olga Ferluga 5.000 lir.

Za cerkev na Opčinah: Škerlavaj Peter ob krstu hčerke Neve 10.000; dr. Jogan Hektor ob krstu Matija 20.000; Levstik Danila v spomin bratrance Lojzeta Vrabca 10.000; Malalan Marta v spomin na Malalan Marijo 10.000; Simič Bernarda v spomin na moža Simič Mária 10.000; B. J. v spomin na Mimi Malalan 2.000; sestra v spomin na brata Milana in Pepija Dolenc 20.000; N. Polič 1.000; družina Malalan v spomin pokojnih 10.000 lir.

Za misijon p. Kosa: Ferluga Anica, Ferluga, 10.000 lir.

Za misijone: druž. Pertot, Trst, 100.000.

Casnikarski programi ob nedeljah: Poročila ob 8., 12., 19; kratka poročila ob 11., 14; novice iz Furlanije-Juljske krajine ob 11., 14., 19.15. Ob 8.30 kmetijska oddaja, ob 9. sv. maša.

Casnikarski programi od ponedeljka do sobote: Poročila ob 7., 10., 13., 15.30, 19. Kratka poročila ob 9., 11.30, 17., 18. Novice iz Furlanije-Juljske krajine ob 8., 14., 19.15.

Spored od 13. do 19. novembra 1977

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 9.45 Vedri zvoki. 11.05 Mladinski oder: »Zvesti tovariši«. 11.35 Nabožna glasba. 13.00 Ljudje pred mikrofonom. 13.20 Poslušajmo spet. 15.00 Nedeljsko popoldne.

Ponedeljek: 8.05 Tjavidan. 9.30 Kako so jele naše nuomote. 10.05 Koncert. 13.15 Slovenski zbori. 14.10 Mladina. 14.30 Kulturna beležnica. 15.35 Glasbeni ping pong. 16.30 Glasba za najmlajše. 17.05 Koncert. 18.10 Slovenci v habsburški monarhiji.

Torek: 8.05 Tjavidan. 9.30 Nekoč je bilo. 10.05 Koncert. 10.35 Primorske žene v Egiptu. 13.15 Zborovska glasba. 14.10 Mladina. 14.30 Kulturna beležnica. 15.35 Top lestvica. 16.30 Čudoviti otroški svet. 17.05 Koncert. 18.10 Pravorečje.

Sreda: 8.05 Tjavidan. 9.30 Z modo po svetu. 10.05 Koncert. 10.35 Ljudje in dogodki. 12.45 Pristopanje k deželnim oddajam. 13.15 Slovenska ljudska glasba. 14.10 Mladina. 14.30 Ključite Trst 31065. 16.30 Otroci pojo. 17.05 »Stavbenik Solness«. Drama.

Četrtek: 8.05 Tjavidan. 9.30 Kje so moje rožice. 10.05 Koncert. 10.35 Družina v sobodni družbi. 13.15 Pevsko tekmovanje »Seghizzi«. 14.10 Mladina. 14.30 Kulturna beležnica. 16.30 Odprimo knjigo pravljic. 17.05 Klavirska glasba v čitalnicah. 18.10 Položaj ženske v Italiji.

Petek: 8.05 Tjavidan. 9.30 Block notes. 10.05 Koncert. 10.35 Rojstna hiša naših velmož. 13.15 Zbora »L. Bratuž« iz Gorice in »Majnik« iz Zgonika na lanski Cecilijanki. 14.10 Mladina. 14.30 Kulturna beležnica. 15.35 Njegov posvetilo. 16.00 Gremo v kino. 16.30 Otroški vrtljak. 17.05 Deželni skladaletji. 18.10 Kulturni dogodki v deželi.

Sobota: 8.05 Tjavidan. 9.30 Nekoč je bilo. 10.05 Koncert. 10.35 Kulturno pismo. 13.15 Slovenske ljudske pesmi. 13.35 Izbor iz operet. 14.10 Mladina. 14.20 Običaji in glasba. 15.00 Tekmujte s Petrom. 16.30 Svet okoli nas. 17.05 Mi in glasba. 18.10 »Nočna lekarna«, igra. 18.45 Vera in naš čas.

Sožalje

Pevski zbor Rupa-Peč sočustvuje z družino Darka Durčka ob smrti pred kratkim rojenega Igorja in izreka prizadetim staršem občuteno sožalje.

OBVESTILA

Posvetitev slovenske duhovnije v Gorici Srcu Jezusovemu ob peti obletnici ustanovitve bo v nedeljo 13. novembra ob 16. uri v stolnici. Goriški Slovenci prisrečno vabljeni.

Fotografska razstava sv. sindona je v cerkvi Srca Jezusovega v Gorici od 10. do 20. novembra. Vstop prost.

Koncert v Attemsovi palači. V četrtek 10. novembra ob 20.30 bosta v dvorani palače Attems v Gorici v okviru abonmajske sezone nastopila slavna slovenska umetnika, violinist Igor Ozim in pianist Marjan Lipovšek. Na sporedu so dela Mozarta, Beethovna, Petriča in Bartoka.

SKAD vljudno vabi na predavanje prof. doc. Antona Perdiha »Umetna barvila v živilih«, ki bo v četrtek 17. novembra ob 20.15 v Mali dvorani Katoliškega doma.

V Marijinem domu, ul. Risorta v Trstu bo v nedeljo 13. novembra ob 17.30 ponovitev igre »Dobrota velja več kot denar«.

V Društvu slov. izobražencev v Trstu bo v ponedeljek 14. novembra ob 20.15 razgovor o šolski problematiki in o volitvah v nove šolske organe. Večer bo v društvenih prostorih v ul. Donizetti 3.

SSG bo izvajalo dramo O. Župančiča »Veronika Deseniška« v Kulturnem domu v Trstu v petek 11. nov. ob 16. uri za abonma red I; isti dan ob 20.15 za abonma red J; v soboto 12. nov. ob 20. uri izven abonmaja.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski 100 lir, osmrtnice 150 lir, k temu dodati 14 % davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

Pridite v obilnem številu! Odzivimo se božjemu klicu!